

ת"פ 46379/02/21 - מדינת ישראל נגד עלא ואכד (עציר) - ע"י, פיראס נעימי (עציר) - ע"י, סאקר ניג'ם (עציר) - ע"י, שוקרי דבאח (עציר) - ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 46379-02-21 מדינת ישראל נ' ואכד(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה מרשק מרום המאשימה	מדינת ישראל - באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד רוזנצווייג
נגד		
הנאשמים		1. עלא ואכד (עציר) - ע"י עו"ד איתי כהן 2. פיראס נעימי (עציר) - ע"י עו"ד שורר 3. סאקר ניג'ם (עציר) - ע"י עו"ד ארבל 4. שוקרי דבאח (עציר) - ע"י עו"ד דבאח

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב אישום מתוקן (במ/2) במסגרת הסדר דיוני, והורשעו בעבירות כדלקמן:

נאשם 1:

ניסיון לעסקה אחרת בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") יחד עם סעיף 25 לחוק, נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, כמפורט באישום הראשון;

החזקת נשק, אביזר ותחמושת בצוותא חדא לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק, כמפורט באישום השני;

קשירת קשר לפשע (רכישת חלקי נשק) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, כמפורט באישום השלישי;

רכישת נשק בצוותא חדא לפי סעיף 144(א) רישא לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק, כמפורט באישום הרביעי.

נאשם 2:

עמוד 1

סיוע לנשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק + 31 לחוק, כמפורט באישום הראשון;

קשירת קשר לפשע (רכישת חלקי נשק) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, כמפורט באישום השלישי.

נאשם 3:

סיוע לנשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק + 31 לחוק, כמפורט באישום הראשון;

החזקת נשק, אביזר ותחמושת בצוותא חדא לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק, כמפורט באישום השני.

קשירת קשר לפשע (רכישת חלקי נשק) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, כמפורט באישום השלישי.

רכישת נשק בצוותא חדא לפי סעיף 144(א) רישא לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק, כמפורט באישום הרביעי.

נאשם 4:

ניסיון רכישת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק + 25 לחוק **וקשירת קשר לביצוע פשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק - כמפורט באישום בראשון.

2. האישום הראשון, המיוחס לכל הנאשמים, מעלה כי עובר ליום 19.1.21, במועד שאינו ידוע במדויק, פנה נאשם 4 אל נאשם 1 בבקשה לרכוש ממנו נשק, במטרה למכרו לאחר מכן לאדם אחר. בהמשך לכך, במהלך התקופה בין 19.1.21 לבין 25.1.21, קשרו נאשם 1 ונאשם 4 קשר לביצוע עסקה בנשק, בין היתר באמצעות שליחת הודעות כתובות וקוליות בוואטסאפ וטלגרם.

במסגרת הקשר, ניהלו הנאשמים 1 ו-4 משא ומתן בנוגע לכמות הנשקים, סוגם, וגובה התמורה שתניתן בגינם על פי המפורט להלן:

ביום 24.1.21 בשעה 17:03, הציע נאשם 1 לנאשם 4, למכור לו רובה ציד וציין את גובה התמורה המבוקשת (להלן: "רובה הציד"). בתגובה, ביקש נאשם 4 לברר האם מדובר בנשק חדש, ונאשם 1 השיב בחיוב. בנוסף, דרש נאשם 4 מנאשם 1 לוודא שהנשק תקין, וביקש לקבל תמונה של הנשק. בהמשך אותו היום, בשעה 17:34, הורה נאשם 1 לנאשם 4 להתקין בטלפון הנייד שלו את יישומון הטלגרם. בשעת ערב, משהנאשם 4 ביצע זאת, שלח לו נאשם 1 ביישומון הטלגרם תמונה של רובה הציד, ובה נראה המספר הסידורי של הרובה טבוע על גבי הנשק. בתגובה לכך כתב לו הנאשם 4 "תביא אותו".

למחרת, ב- 25.1.21 בשעה 19:37 אישר נאשם 4, כי יש בידיו את התמורה בגין העסקה. במסגרת השיחה שלח נאשם 1 הודעה קולית לנאשם 4 ובה אמר לו כי למחרת יספק לו נשק שהנאשם 4 יוכל להרוויח ממנו. כמה דקות לאחר מכן, בשעה 19:46 שלח נאשם 1 לנאשם 4 הודעה קולית נוספת בה אמר לו שיספק לו שני

נשקים שיוכל למכרם ברווח.

למחרת, ביום 26.1.21, בשעה 14:37 לערך, במסגרת העסקה ולצורך הוצאתה אל הפועל, נסע נאשם 1 יחד עם הנאשמים 2 ו- 3 מג'דידה מכר אל שטחי הרשות הפלסטינית. נאשם 1 ו- 2 נסעו ברכב B.M.W שבבעלות נאשם 1, ואילו נאשם 3 נסע ברכב פורד שבבעלות בן דודו של נאשם 1.

הנאשמים 1-3 נסעו ברכבים האמורים אחד אחר השני עד הגיעם בשעה 16:21 למחסום תאנים, שם חצו את המחסום לתוך שטחי הרשות.

בהמשך אותו היום, במועד שאינו ידוע, התפצלו הנאשמים, כך שנאשם 2 הצטרף לנאשם 3 ברכב הפורד והשניים נסעו לטול כרם, בעוד נאשם 1 נסע ברכבו לשכם. בהמשך, החליפו הנאשמים כלי רכב, כך שנאשמים 2 ו- 3 נהגו ברכב ה-B.M.W, ונאשם 1 נהג ברכב הפורד.

בשלב מסוים, רובה הציד הועבר לרכב הפורד בו נהג נאשם 1, כאשר גוף הרובה מופרד מהקנה ומחלקים נוספים השייכים לו, וכן אקדח חצי אוטומטי מסוג ברטה.

בהמשך, ובעודם בשטחי הרשות, חברו נאשמים 2 ו- 3 לנאשם 1, תוך שהם מודעים רק לרובה הציד שברשותו, ובמטרה לסייע לו להעביר את רובה הציד לשטחי ישראל, נסעו יחד איתו במטרה להקל עליו את המעבר לישראל עם רובה הציד.

עוד בהמשך, בשעה 20:27 חצו נאשמים 2 ו- 3 את מחסום חוצה שומרון ברכב ה-B.M.W, ובשעה 20:31 חצה נאשם 1 את מחסום שילה-רנתיס ברכב הפורד, זאת כשהנאשם 1 נושא ברכב את רובה הציד והאקדח.

מהאישום השני, המיוחס לנאשמים 1 ו- 3 עולה, כי ביום 24.1.21 בשעה 16:18, ביישוב ג'דידה-מכר, החזיקו נאשמים 1 ו- 3 רובה מסוג Carbin M-14, טעון במחסנית ובתוכה תחמושת.

מהאישום השלישי, המיוחס לנאשמים 1, 2 ו- 3 עולה, כי ביום 9.9.20, קשרו הנאשמים קשר לביצוע עסקה אחרת בחלקי נשק, ובמסגרת הקשר התכתבו ושוחחו הנאשמים זה עם זה, במטרה לרכוש חלקי נשק שונים שכללו: כוונת נשק, ידית אחיזה והסתערות לנשק, וכן מתפסים לנשק.

מהאישום הרביעי, המיוחס לנאשמים 1 ו- 3 עולה, כי ביום 22.9.20, בשעה 18:36 לערך, במקום שאינו ידוע במדויק, רכשו הנאשמים 1 ו- 3 מאחר, שזהותו אינה ידועה, שני אקדחים מסוג בלתי ידוע, ושילמו תמורתם 35 אלף ₪, והכל במטרה למכרם במחיר גבוה יותר מהתמורה ששילמו.

3. אציין, כי בתחילה עניינו של נאשם 4 הופרד לאחר שהודה במיוחס לו, נשמעו טיעונים לעונש ואף נקבע מועד לשימוע גזר-דין; בהמשך, משגובש הסדר דיוני עם שאר הנאשמים, נשמעו טיעונים

לעונש בנוכחות נאשם 4 ובא-כוחו וניתנה לו הזדמנות להשלים דבריו, ולבקשת ב"כ הצדדים נקבע מועד לשימוע גזר-הדין במאוחד לגבי כולם.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

4. הוגש גיליון רישום פלילי של נאשם 2 (ע/2), ממנו עולה כי לחובתו ארבע הרשעות:

הרשעה משנת 2020 מבית-המשפט המחוזי בחיפה, בגין עבירות של רכישת/החזקת נשק והוטל עליו עונש של 7 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי של 7 חודשים, שהפעלתו מתבקשת עתה (גזר-הדין הוגש וסומן ע/2א');;

הרשעה משנת 2018 מבית-משפט השלום באילת בגין עבירה של תקיפת סתם - בן זוג, והושת עליו עונש מאסר של 3 חודשים;

הרשעה משנת 2016 מבית-משפט השלום בקריות בגין עבירות אלימות של פציעה כשהעברין מזויין, פציעה על ידי שניים או יותר, ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר, והושת עליו עונש מאסר של 9 חודשים;

הרשעה משנת 2011 מבית המשפט המחוזי בנצרת, בגין ביצוע עבירות של סיוע להחזקת/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לעשות פשע, ושיבוש מהלכי משפט, והושת עליו עונש מאסר של 15 חודשים.

ראיות מטעם ההגנה

5. בעניינו של נאשם 4, הסניגור הגיש דו"ח סוציאלי מאת המועצה המקומית בה מתגורר על אודות משפחת הנאשם (נ/4), ממנו עולה, שהוא נשוי ואב לשני ילדים, טרם מעצרו עבד כשכיר, וכיום המשפחה מתפרנסת מקצבת הכנסה. אשת הנאשם מתקשה בגידול הילדים לבדה ולשכת הרווחה ממליצה לסייע בכל דרך אפשרית.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה הסביר, כי ברקע ההסדר הדיוני קשיים ראייתיים ותקלות בהליכי החסיון אליהם נחשפתי, הודאות הנאשמים, והעדר עבר פלילי של כל הנאשמים למעט נאשם 2, שלחובתו הרשעות רלבנטיות והוא אף נשא בעונשי מאסר.

ב"כ המאשימה טען, כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים חמורות ויוצרות סיכון ממשי לחיי אדם, היפנה לפסיקת בית-המשפט העליון הקוראת להטיל עונשי מאסר משמעותיים על מבצעי עבירות מסוג זה, וכן להנחיות פרקליט

המדינה בנושא עבירות הנשק. הזכיר, כי לאחרונה גם נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק, וגם אם התיקון אינו חל על המקרה דנן, יש בכך כדי ללמד על חומרת התופעה והיקפיה.

ב"כ המאשימה עתר להשית על כל הנאשמים מאסרים בפועל בהתאם למתחמים שפירט, מאסר על תנאי, קנס משמעותי, חילוט רכבו של הנאשם 1 ופסילת רישיון.

בעניינו של נאשם 1, עתר באישום הראשון למתחם עונש הולם של 48 עד 60 חודשי מאסר;

באשר לאישומים 2 ו-4 עתר למתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר, לגבי כל אחד מהאישומים; באשר לאישום 3, עתר למתחם של 6 חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר. טען, שכל אישום מחייב קביעת מתחם נפרד, ובמצרף האישומים, עתר לקבוע מתחם עונש כולל של 60 עד 96 חודשי מאסר בפועל ולגזור את דינו בשליש התחתון של המתחם שייקבע.

בעניינו של נאשם 2, באישום הראשון, טען ב"כ המאשימה למתחם של 15 עד 30 חודשים, ובאשר לאישום 3 טען למתחם שנע בין 6 חודשי עבודות שירות עד שנה. טען, כי יש למקם את עונשו מעל אמצע המתחם על רקע עברו הפלילי והרלבנטי, וכן עתר להפעלת המאסר על תנאי בן 7 חודשים באופן מצטבר במלואו. בעניינו עתר לעונש ראוי של 36 חודשי מאסר בפועל הכוללים את הפעלת התנאי.

אשר לנאשם 3, עתר באישום הראשון למתחם של 15 עד 30 חודשים; באשר לאישומים 2 ו-4 עתר למתחם של 24 עד 48 חודשי מאסר, לגבי כל אחד מהאישומים; באשר לאישום 3, עתר למתחם של 6 חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר. במצרף האישומים, עתר למתחם עונש כולל של 40 עד 60 חודשי מאסר בפועל ולגזור את דינו בשליש התחתון של המתחם שייקבע.

בעניינו של נאשם 4, עתר ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 32 ל - 54 חודשי מאסר בפועל, ולגזור את דינו מעט מעל הרף התחתון שייקבע.

7. ב"כ נאשם 1 הגיש טיעונים בכתב וכן טען בהרחבה בדיון, וביקש להדגיש כי הנאשם בחר לקחת אחריות חרף קיומם של מחדלי חקירה חמורים ומשמעותיים אשר התגלו באמצעות בקשות לקבלת חומר חקירה ועתירה לגילוי ראיה. כתב-האישום תוקן לקולה בהתאם למצב הראייתי שנוצר.

באשר לאישום הראשון, ביקש לשכנע כי לא היה בכוחו של רובה הציד כדי להמית וכי המדובר ברובה מפורק, נתון שיש בו כדי להפחית מחומרת העבירות; באשר לאישום 2 המדובר בעבירה שהתגלתה מתוך תמונה בטלפון הנייד של נאשם 1, שם נצפה נאשם 3; אישום 3 עניינו במסרונים בלבד ללא כל ניסיון לממש את תכני השיחות; אישום 4 מבוסס על תכתובת בין נאשם 1 לנאשם 3 ותמונה.

טען, כי אמנם, נאשם 1 הורשע בכל האישומים, אך הוא לא היה הדומיננטי באירועים.

לגישתו, יש לקבוע מתחם אחד לכל האירועים, אין כל אחיזה בפסיקה למתחם לו עתר ב"כ המאשימה, ולעומתו ביקש הוא לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל - 24 חודשי מאסר בפועל.

נאשם 1 כבן 32, נישא בנובמבר 2020, נעדר עבר פלילי, עבד שנים רבות באופן מסודר כמכונאי ובתקופת הקורונה פוטר. בספטמבר 2021 נולדה בתו הבכורה בעת ששהה במעצר, וטרם זכה לראות אותה. בבית המעצר חווה מצוקה נפשית, אך מתפקד היטב ומשמש כאסיר חוליה - אסיר עבודה. הנאשם 1 לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומביע עליהם חרטה - נתון שיש לו משמעות רבה על רקע הכשלים שהתגלו בחקירה. לאור העומס בשירות המבחן נשללה ממנו זכותו לקבלת תסקיר, עליו נאלץ לוותר תוך פגיעה ביכולת להוכיח את סיכויי שיקומו. גם אם יוחלט שלא לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום, הרי שיש למקם את עונשו ברף התחתון של המתחם, והיות שהוא כבר מצוי במעצר למעלה מ - 14 חודשים, הרי שיש להסתפק בתקופת מעצרו.

8. ב"כ נאשם 2 ביקש להדגיש, כי הוסכם שנאשמים 2 ו - 3 לא היו באף שלב עם נשק ברכבם, ושלמרשו מיוחס החלק המינורי ביותר באירועים. באישום הראשון, לא היה לו כל חלק בתכנון, ובהמשך לא היתה לו כל מודעות לאקדח - אלא לרובה ציד בלבד, שהיה מפורק, לא תקין ולא שמיש. כל חלקו מתמצה בכך שסייע לנאשם 1 להעביר את רובה הציד לתוך ישראל.

אשר לאישום השלישי טען, שיש להבחין בין חלקי הנשק שביקשו לרכוש.

גם ב"כ נאשם 2 חזר והדגיש את הכשלים הרבים שהתגלו במהלך ההליכים, כשחרף הפגיעה בהגנה הנאשם החליט לקבל אחריות על חלקו ולהודות בכתב-האישום המתוקן.

עתר לקבוע מתחם עונש אחד לכל האישומים שנע בין 6 חודשי עבודות שירות ל - 15 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 2, המדובר במקרה חריג של מי ששירת בצבא וגם אביו שירת את בטחון המדינה (הגיש ספר שנכתב על אביו המנוח). הנאשם 2 נמנה על המגזר הבדואי, נשוי עם ארבעה ילדים, שירת כחייל חי"ר קרבי, מפקד מחלקה, בעל אותות וצל"שים ממלחמת לבנון השנייה. מעצרו הביא לפירוק המשפחה, כשאשתו הגישה תביעת גירושין, ועד למעצרו עבד בעבודה מסודרת בחברת בניה. אביו של הנאשם נפטר במהלך מעצרו והוא לא הצליח להיפרד ממנו.

ב"כ הנאשם 2 טען, כי אין להפעיל את המאסר על תנאי הרלבנטי, שכן הוא מנוסח באופן עמום ולא מובן, וכל ספק פועל בעניין זה לטובת הנאשם.

לאור מכלול הנסיבות, עתר להסתפק בתקופת מעצרו.

9. ב"כ נאשם 3 הגיש טיעונים בכתב והוסיף דברים בבית-המשפט. טען שאמנם, לנאשם 3 מיוחסים כל האישומים, אך כשבוחנים את נסיבות ביצוע העבירות עולה, כי אינו דמות דומיננטית. עוד טען, כי אין המדובר בעבירות נשק המצויות ברף חומרה גבוה - כאשר חלקו של נאשם 3 הוא כמסייע לנשיאת רובה ציד והחזקת שני אקדחים מסוג שאינו ידוע, ומעשיו לא גרמו לנזק בפועל.

לכך יש להוסיף את נסיבותיו האישיות, כאשר עסקינן בנאשם צעיר בן 21, ללא עבר פלילי, אשר התייתם מהוריו בילדות (על-פי דו"ח ממחלקת הרווחה שהגיש הסניגור יומיים לפני מתן גזר הדין עולה, שהאב נפטר כשהיה כבן 7 שנים, ואמו נפטרה כשהיה בן 12). לנאשם אח הסובל מבעיות נפשיות, אח אחר אשר התמכר לאלכוהול, והם כולם גדלו ללא דמות מכוונת - נסיבות המסבירות מדוע חבר הנאשם 3 למבוגרים ממנו. ביקש לשכנע, כי מעורבותו נבעה מהפעלת שיקול-דעת מוטעה, ולא דווקא בשל קיומם של דפוסים עברייניים.

ב"כ הנאשם 3 עתר לקביעת מתחם עונש הולם אחד לכל האישומים, אשר נע בין 14 עד 36 חודשי מאסר בפועל. לשיטתו, בשל כל נתוניו האישיים של הנאשם אשר פורטו, ובהתחשב בגילו, בהעדר עבר פלילי ובהודאתו, יש להעמיד את עונשו בתחתית המתחם שייקבע.

10. ב"כ הנאשם 4 הגיש טיעונים בכתב וכן טען בבית-המשפט. הדגיש, כי מרשו ביקש להודות בכתב-האישום כבר בתחילת ההליך, נתון אשר מדגיש את לקיחת האחריות המלאה שלו והבעת החרטה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות טען, שלא נגרם כל נזק ממעשיו של הנאשם 4, אלו לא כללו מימד של תכנון או תחכום, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה בינונית-נמוכה. ב"כ נאשם 4 טען שהמתחם ההולם של הנאשם מתחיל מרף של 7 חודשי מאסר.

באשר לנסיבותיו האישיות תיאר, כי לנאשם 4 היתה מספרה משגשגת, אשר סגורה מזה כשנה. הנאשם גרם נזק לא רק לעצמו אלא גם לשני ילדיו, להוריו ולתדמיתם בכפר, כאשר אביו ידוע בכפר וחבר מועצה. אשתו אף שקלה להתגרש ממנו.

ב"כ נאשם 4 ביקש ליתן מעמד בכורה לאינטרס השיקום של הנאשם, ולהסתפק בתקופת מעצרו (אשר עמדה בתקופת הטיעונים לעונש על 13 חודשים). ככל שייקבע מתחם עונש הולם גבוה מזה לו עתרה ההגנה, ביקש לסטות לקולה מהמתחם בשל שיקולי שיקום ושיקולי צדק ורחמים.

11. בדברו לבית-המשפט מסר נאשם 1: "אני מבקש סליחה ומתחרט על המעשים שלי. אני מבקש שבית המשפט יתחשב בי. נולדה לי ילדה עוד לא ראיתי אותה" (עמ' 29 לפרוטוקול).

בדברו לבית-המשפט מסר נאשם 2: "אני לא רוצה לחזור לעולם הזה, אני מתחייב בפני המשפחה שלי גן (טעות במקור). אני איבדתי את אבא שלי לא הספקתי לראות אותו ואיבדתי גם את אישתי, על מה? אני מבקש שתתחשבי בי" (עמ' 35-36 לפרוטוקול).

בדברו לבית-המשפט מסר נאשם 3: "אני מצטער על מה שעשיתי. הוריי נפטרו, אני יתום. אני רוצה לצאת כדי לטפל באח שלי. זה פעם ראשונה ופעם אחרונה" (עמ' 29 לפרוטוקול).

בדברו לבית-המשפט מסר הנאשם 4: "אני מצטער על מה שעשיתי, אני מקבל אחריות ואני רוצה לחזור

דיון והכרעה

12. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. טרם קביעת מתחם העונש ההולם, יש לקבוע האם המעשים המיוחסים לנאשמים המפורטים על-פני מספר אישומים, מהווים אירוע אחד או מספר אירועים שונים. המבחן הנוהג בשאלה האמורה הוא "מבחן הקשר ההדוק" אשר אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [29.10.2014] ובפסיקה שניתנה בעקבותיו (ראו, למשל: ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל [29.12.14], ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל [3.9.2015]). בפסיקה זו נקבעו מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק, במסגרתם ניתן לבחון אפיון של תכנון, שיטתיות, האם העבירות התרחשו בסמיכות זמן או מקום, האם ביצועה של עבירה אחת נועדה לאפשר ביצועה של אחרת, כאשר קיומה של נסיבה אחת או יותר עשויה להעיד על קשר הדוק בין העבירות וללמד כי עסקין באירוע אחד.

עיון בפסיקת בתי-המשפט מלמד כי כאשר מדובר במספר עבירות נשק שבוצעו באופן רציף או על פני תקופת זמן שאינה ארוכה, והעבירות בוצעו באופן שיטתי על-ידי אותם המעורבים - אכן נקבע מתחם ענישה אחד לכלל המעשים שבוצעו (ראו למשל: ת"פ (מחוזי ירושלים) 40256-11-14 מדינת ישראל נ' יגמור [6.1.2016]; ת"פ (מחוזי חיפה) 46183-11-15 מדינת ישראל נ' מחאמיד [27.9.2016]). לעומת זאת, בענייננו, האישום הראשון בלבד משותף לכל הנאשמים יחדיו, והאישומים האחרים בוצעו כל פעם על-ידי נאשמים אחרים, לא בסמיכות זמנים ובנסיבות שונות לחלוטין - כך שבמקרה זה יש מקום אכן לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל אחד מהאישומים.

מעבר לצורך יצוין, שגם אם הייתי מאמצת את גישת ההגנה לפיה יש לקבוע מתחם עונשי אחד, הרי שהיה נקבע מתחם הכולל בתוכו מסכת של ביצוע עבירות, כך שבאופן מעשי אין באימוץ גישה כזו או אחרת כדי לשנות מהתוצאה הסופית. לדידי, במקרה זה קביעת מתחם לכל אישום (המהווה אירוע אחד) תשקף בצורה ברורה יותר את שיקולי הענישה, ובכל מקרה בסופו של יום ייגזר עונש כולל.

14. הנאשמים במעשיהם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים, שבמרכזם שמירה על שלום הציבור ובטחונו ותחושת הביטחון האישית של כל אזרח:

"עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז

באקדח, ברובה, או בתת-מקלע. יתירה מכך: עסקינן באיסורים על מעשי הכנה לקראת ביצועם של מעשים פליליים חמורים ומסוכנים עד-מאד, אשר נעשים באמצעות כלי ירייה ואשר כוללים איומים, תקיפה, ירי במקום מגורים, גרימת חבלה והמתה. בדרך כלל, מעשי הכנה שאינם מגיעים כדי ניסיון לעבור עבירה פלילית אינם בני עונשין; ואולם, לא כך הוא כאשר מדובר במעשי הכנה שחומרתם מגיעה כדי סיכון ממשי וחמור לפרט ולחברה כאחד... על מעשי הכנה כאלה נענשים בחומרה, ואין זה מקרי שעצם הרכישה או ההחזקה של כלי נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו גוררת אחריה עונש מרבי של שבע שנות מאסר... עונש זה ועונשים אחרים, שחלקם חמורים אף יותר, אשר מוטלים על עברייני נשק, מהווים חלק ממלחמתה הבלתי מתפשרת של החברה בנגע ששמו זילות חיי אדם והקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על ההדק" (ראו בע"פ 147/21 מדינת ישראל נגד ביטון, [14.2.21], פסקה 7, להלן: "ע"פ ביטון").

ועוד:

"להעברתם של כלי נשק מיד ליד באופן בלתי חוקי, ללא פיקוח או בקרה, עלולות להיות השלכות הרות אסון. פעילות עבריינית כזו יכולה להוליד תוצאות קשות ועל כן היא מהווה סיכון ממשי לשלומה של הציבור..." (ע"פ 1903/13 עא"ש נגד מדינת ישראל [14.7.13]).

15. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, תיעשה לגבי כל נאשם בנפרד בהתאם לחלקו בכל אישום, אך אציון, ראשית, מספר הערות כלליות לעניין אופן קביעת המתחם.

16. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות נשק, יש לדרג את סוגי הנשקים השונים על רקע מידת הסיכון הנשקף לציבור מהם, מהקל אל הכבד: תחמושת ללא נשק נלווה; בקבוק תבערה; אקדח; תת מקלע או רובה; מטען חבלה (ראו גם בהנחיית פרקליט המדינה 9.16 - מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה מיום 7.8.16).

באשר לעבירה של החזקת נשק, עד היום מקובל הסיווג שנקבע על-ידי כב' השופט ברך בבש"פ 625/82 אבו-מוך נגד מדינת ישראל, פ"ד לז(3) 668 (1982), אשר קבע קטגוריות לבחינת חומרת העבירה מהכבד לקל: החזקת נשק לצורך פגיעה בביטחון המדינה; החזקת נשק לשם ביצוע עבירות פליליות; החזקת נשק לעת מצוא כדי לאפשר פעילות פלילית לעתיד; צבירת נשק על רקע אידאולוגי; החזקת נשק לצורך הגנה עצמית או הגנת המשפחה; החזקת נשק לצורך ציד או ספורט; החזקת נשק כמזכרת או לאוסף; החזקת נשק למי שפג רשיונו (לאישור סיווג זה, ראו למשל: ע"פ 8473/13 חוסיין נגד מדינת ישראל [22.7.14], פסקה 3; וסיווג זה נכון הוא, בשינויים המחויבים, לבחינת כל עבירות הנשק).

17. אישום 1:

מעורבותו המרכזית של **נאשם 1** מתחילה לאחר שנאשם 4 פונה אליו בבקשה לרכוש ממנו נשק. הנאשם 1 הוא שהציע למכור לו רובה ציד, שלח לו תמונה של הרובה עם מספר סידורי, ניהל את המו"מ מול הנאשם 4, היה אחראי על התכנון במובן של מתן הוראות להתקנת יישומונים, ובהמשך הוא זה שיזם המשך עסקה מול נאשם 4 והציע לו כלי נשק נוסף.

לצורך ביצוע העסקה, נסע הנאשם 1 יחד עם שני הנאשמים הנוספים אל תוך שטחי רשות בשני רכבים נפרדים, בוצעו חילופי רכבים ובסופו של יום הוא היחיד שהיה מודע לקיומם של רובה הציד ואקדח ברטה, כפי שסיכם עם נאשם 4, אשר נמצאו ברכב בו נהג עם הכניסה לישראל.

באשר לנזק שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירות אציון, כי רובה הציד - שממילא פוטנציאל הקטלניות שבו נמוך יותר - היה מפורק, אך אקדח הברטה הוא כלי נשק מסוכן וקטלני, אותו הביא הנאשם 1 מיוזמתו למען נאשם 4. עוד יצוין, כי האירוע הסתיים מבלי שנעשה שימוש בנשקים בשל פעילות משטרתית מוצלחת ולא בשל התנהלותו של הנאשם 1.

באישום זה, מיוחס לנאשם 1 ניסיון לעסקה אחרת בנשק, ועבירה מוגמרת של נשיאת והובלת נשק לצד קשירת קשר, כשהפגיעה בערכים המוגנים היא מוחשית.

נאשמים 2 ו-3, לא היו שותפים לחלק המקדים של תכנון העסקה, אלא הצטרפו לנאשם 1 החל מהנסיעה לתוך שטחי הרשות, כשהם היו שותפים לחילופי הרכבים במטרה להקל על הנאשם 1 את המעבר חזרה לישראל, אך היו מודעים להימצאותו של רובה הציד המפורק בלבד ולא לאקדח, אותו נשא הנאשם 1 ברכבו.

נאשמים 2 ו-3 הורשעו באישום זה בסיוע לנשיאה והובלת נשק ברף חומרה בינוני, שכן סיוע זה כלל נסיעה לשטחים וחזרה לישראל, אך מן העבר השני הם היו מועדים לכך שהדבר כרוך בנשיאת רובה ציד מפורק בלבד.

נאשם 4 הוא למעשה מחולל האירוע, וחלקו הוא המרכזי מבחינת היוזמה ותכנון העסקה. הוא זה אשר הזמין נשק - רובה ציד בתחילה, והכל במטרה למכרו לאחר. הנאשם 4 בדק את תקינות הנשק באמצעות תמונה, ניהל מו"מ מול הנאשם 1, ולבסוף אף הסכים להצעת נאשם 1 לקבל לידיו כלי נשק נוסף לצורך הפקת רווח. אמנם, הוא לא היה מעורב בחלק הביצועי להשגת הנשקים, אך כאמור הוא שחולל את האירוע והזמין נשקים לצורך מכירתם לאחר לצורך הפקת רווח.

נאשם 4 הורשע בעבירה של ניסיון לרכישת נשק, וכמי שהזמין את הנשקים, פגע פגיעה מוחשית בערכים המוגנים.

18. אישום 2:

יומיים לפני האירוע המרכזי המתואר באישום הראשון, החזיקו **נאשמים 1 ו- 3** בשוב המגורים שלהם רובה מסוג קרבין M-14, טעון במחסנית ובתוכה תחמושת. משך ההחזקה אינו ידוע, אך עצם החזקת כלי נשק קטלני שטעון בעיתוי האמור מוכיח נגישות לכלי נשק ומבסס פגיעה מוחשית בערכים המוגנים.

19. אישום 3:

4 חודשים עובר לאירוע המרכזי, ביום 9.9.20, **נאשמים 1, 2 ו- 3** התכתבו ביניהם במטרה לרכוש חלקי כלי נשק: כוונת נשק, ידית אחיזה והסתערות ומתפסים לנשק. אירוע זה, הקודם בזמן, ממחיש את מעורבותם של שלושת הנאשמים בעולם הנשק, אשר הסלימה עד למעורבות באישום המרכזי, אם כי אישום זה מתמצה בקשירת קשר בלבד.

20. אישום 4:

בסוף ספטמבר 2020, **נאשמים 1 ו- 3** (שהיו גם שותפים באישום השני של החזקת ה- M-14 כשהוא טעון) רכשו מאחר שני אקדחים מסוג בלתי ידוע, ושילמו תמורתם סכום של 35 אלף ₪, במטרה למכור את שני האקדחים במחיר גבוה יותר. הנאשמים הורשעו בביצוע עבירה של רכישת נשק בצוותא, כאשר פוטנציאל הנזק ברור, והאירוע מדגים שוב את העובדה, שהעיסוק בעולם הנשק לא היה אירוע חד-פעמי עבור נאשמים אלו.

21. באשר למדיניות ענישה באופן כללי, בית-המשפט העליון קורא להחמרה בענישה של כל המעורבים בפעילות פלילית בנשק, וראו בע"פ **ביטון** מן העת האחרונה:

"גזר הדין קמא אף עומד בסתירה למדיניות ההחמרה עם עברייני נשק לסוגיהם, אשר נקוטה בידינו. הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברייני עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק. מדיניות זו באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין" (פסקה 10).

ועוד, באשר למגמה זו בנוגע לכל עבירות הנשק:

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן. על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה

שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת.

ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן (ראו בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נגד סובח [5.11.19]).

22. אמנם תיקון 140 לחוק העונשין, שעניינו עונשי מינימום בעבירות נשק, אינו חל במקרה דנן, אך חשוב לזכור את הרקע לחקיקתו, שיש בו כדי להשפיע על שיקולי הענישה השונים:

"יש לציין כי 'מגיפה' זו לא חמקה מעינו של המחוקק, אשר בחר להחמיר עם עונשיהם של אלה הבוחרים לקחת חלק בעבירות נשק. כך, למשל, במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021 (להלן: תיקון מס' 140), שהתקבל בכנסת ביום 7.12.2021, ומשכך אינו חל על עניינם של המערערים, הוחלט כי עונשו של מי שהורשע בעבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לצדה, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שלא לעשות כן. בדברי ההסבר להצעת החוק שקדמה לתיקון מס' 140 הודגש, כי זאת נדרשת 'נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם'" (ראו בע"פ 6496/21 ריאן נגד מדינת ישראל [20.12.21], בפסקה 9).

23. עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אפרט את פסקי-הדין וגזרי-הדין המרכזיים במגוון עבירות נשק הרלבנטיות לענייננו, אשר יילקחו בחשבון בשינויים המחויבים.

ב"כ נאשם 1 הגיש את ת"פ (מחוזי י-ם) 20778-11-12 **מדינת ישראל נגד סלפית ואח'** בעניינם של נאשמים 4 ו - 6. חיפוש במאגרי המידע העלה כי הוגש ערעור בעניינו של נאשם 6 - ע"פ 5947/13 **קילאני נגד מדינת ישראל** [4.12.13].

המערער ניסה למכור נשק מסוג שאינו ידוע לאחר, וכחודש לאחר מכן ניסה לתווך בעסקה למכירת שני כלי נשק מסוג שאינו ידוע, והורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של ניסיון לסחר או עסקה אחרת בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בגין שתי העבירות, שנע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי ובעובדה שנשא מאסרים בפועל, בהודאתו ובחזרה שהביע, נדון למאסר של 18 חודשים.

המערער טען לקיומו של פער בלתי סביר לעומת הנאשם 4, שהורשע בעבירה אחת של ניסיון לעסקה בנשק, אשר ביקש מספר פעמים לרכוש לעצמו נשק מסוג לא ידוע, ונדון לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל (גם הוא בעל עבר פלילי).

בית-המשפט העליון דחה את הטענה בדבר פער בלתי הולם ואף ציין שהרף שנקבע הוא רף נמוך.

ע"פ 122/02 **מדינת ישראל נגד בדראן** [13.6.02] (הוגש על-ידי ב"כ נאשם 4): המשיב קשר עם שניים, תושבי הרשות אשר שהו בישראל שלא כחוק, לרכוש מאחר חמישה כלי נשק בהן שני רובי קלצ'ניקוב ושלושה אקדחים. בעקבות מידע מוקדם שמסר האחר למשטרה, המשיב ושותפיו נעצרו עם הגיעם לביתו של האחר. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של ניסיון לרכישת נשק, ונגזר עליו עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים.

ערעור על קולת העונש התקבל, תוך שצוין, כי מדובר באזרח ישראל שניסה לרכוש כלי ירייה עבור תושבי הרשות. נקבע, כי העונש שנגזר על המשיב אינו נותן ביטוי לחומרה הרבה שהייתה טמונה במעשה העבירה. הובא בחשבון, כי על שותפיו שהורשעו לאחר ניהול הוכחות בעבירה של ניסיון לסחר בנשק, גזר בית-המשפט עונש של 54 חודשי מאסר. על רקע השוני בין העבירות, הודאת המשיב והעיקרון לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, הוחמר העונש מ- 24 ל- 42 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 5330/20 **סמיר ענבתאוי נגד מדינת ישראל; מדינת ישראל נגד סובחי חג'יר וג'נאן סבית** [22.11.20] (הוגש על-ידי התביעה): המשיב ג'נאן, פנה למערער סמיר ואמר לו כי הוא מעוניין ברכישת אקדח. המערער סמיר פנה לאדם נוסף, ולבסוף קיבלו שני המשיבים סובחי וג'נאן את האקדח, ונשאו אותו ברכבם עד שהמערער סמיר, אשר נסע ברכב מקביל, התריע על קיומו של מחסום משטרתי והודיע על כך למשיב ג'נאן. בהגיעם למחסום נעצרו.

המערער סמיר הורשע בעבירות של החזקת נשק, נשיאה והובלה של נשק, ובעסקה אחרת בנשק. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 ל- 42 חודשי מאסר, ועל סמיר, שלחובתו עבר פלילי הכולל עבירות נשק, הושת עונש מאסר בפועל בן 28 חודשים.

המשיבים סובחי וג'נאן הורשעו בעבירות של החזקת נשק ונשיאה והובלת נשק, ובית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל- 36 חודשי מאסר. על שני משיבים אלו, נעדרו עבר פלילי, נגזרו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ערעורו של סמיר על חומרת העונש נדחה.

ערעור על קולת העונש בעניינם של המשיבים ג'נאן וסובחי התקבל, תוך שצוין, שהיה מקום לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהם, שכן מידת מעורבותו של ג'נאן הייתה משמעותית יותר, בהיותו יוזם עסקת הנשק ומי שהנשק נועד לצרכיו. נקבע, שמתחם העונש בעניינו של המשיב ג'נאן נע בין 14 ל- 36 חודשים, ועונשו הוחמר ל- 14 חודשי מאסר בפועל; מתחם העונש ההולם בעניינו של המשיב סובחי נע בין 10 ל- 36 חודשים, ועונשו הוחמר ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 6716/16 **ותד נגד מדינת ישראל** [14.6.17] (הוגש על-ידי ב"כ נאשם 4): המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, וניסיון לרכישת נשק והחזקת נשק.

המערער קשר קשר עם שניים אחרים לרכוש כלי נשק ותחמושת, כדי שאלו יועברו אליו באמצעות אחרים, ולצורך כך האיץ והפעיל אנשים רבים. אחד האחרים נסע למקום המפגש, שם נערך ניסוי ירי, ולבסוף אחר נשא רובה קלצ'ניקוב, מכלול ומחסניות והסווה אותם בתא מטען ברכב על-מנת למסרם למערער, כשעבור כלי הנשק שולם יותר מ- 21,000 ₪. בהמשך אותו היום, בדרכו אל המערער, נעצר האחר על-ידי שוטרים בעודו מוביל את הקלצ'ניקוב, המכלול והמחסניות.

בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 20 עד 48 חודשי מאסר, ועל המערער, שלחובתו עבר מכביד, לרבות בעבירת נשק, הושת עונש של 26 חודשי מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

ע"פ 2564/19 **אזברגה נגד מדינת ישראל** [18.7.19] (הוגש על-ידי ב"כ נאשם 1): המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. המערער ניהל משא ומתן עם אחרים לרכישת אקדח שהיה מצוי ברשותם, במטרה לסחור בו. לאחר תיאום הגיעו המערער ושותפו מלוד למחנה הפליטים שועפט בירושלים, שם הועבר לרשותם אקדח גנוב, יחד עם מחסנית תואמת, תמורת סכום של 32 אלף ₪. האקדח הוסתר ברכב, והשניים נעצרו בעת שעשו את דרכם חזרה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר. על המערער, אדם נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות על מעשיו, ואחד מילדיו סובל ממוגבלות משמעותית, הושת עונש מאסר בן 16 חודשי מאסר בפועל - בהיעדר המלצה שיקומית של שירות המבחן.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

25. באשר לעבירה של נשיאת נשק - אקדח (אישום 1 - נאשם 1) ראו, למשל:

ע"פ 2892/13 **עודתאללה נגד מדינת ישראל** [29.9.13], עניינו במערער צעיר שניהל אורח חיים נורמטיבי, אשר כפר במיוחס לו. בסופו של יום הורשע בכך שהגיע לידי אקדח, אותו הוביל ברכבו יחד עם מחסנית ריקה מכדורים, מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכסא הנהג ברכב. משהבחין בחסימה משטרתית סטה מנתיבו לדרך ללא מוצא ורק אז עצר את הרכב, כאשר השוטרים מצאו את האקדח. על המערער נגזר עונש של 21 חודשי מאסר בפועל, ובית-המשפט העליון לא מצא שיש יסוד להתערב בגזר-הדין.

ת"פ (מחוזי מרכז) 68697-07-20 **מדינת ישראל נגד אבן פרג'** [20.4.21] (שהוגש על-ידי ב"כ נאשם 1), שם נתפס נאשם נושא אקדח ברכבו בעוד בתו הפעוטה לידי, נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 15 ל - 40 חודשי מאסר, ועל הנאשם, בעל עבר פלילי אשר אמור היה להתחיל באותה עת בנשיאת עונש של עבודות שירות, הושת עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים (ערעור שהגיש - ע"פ 3731/21 - נדחה לאחר שהמערער חזר בו ביום 8.11.21);

ת"פ (מחוזי מרכז) 11042-06-20 **מדינת ישראל נגד חדיג'ה** [16.3.21], שם הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת בכך שהוביל ברכב אקדח, טעון במחסנית מלאה בכדורים, עם כדור בקנה בשעת לילה. הנאשם הבחין בניידת משטרה וניסה להימלט מהמקום. נקבע מתחם עונש הנע בין 15 ל-40 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, הושת עונש מאסר בפועל בן 16 חודשים;

ת"פ (מחוזי מרכז) 26069-10-19 **מדינת ישראל נגד חשב** [23.2.21], הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ואביזר נשק. בכך שנסע ברכבו עם אחר והוביל מתחת לכיסא אקדח ובו מחסנית ריקה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 14 ל-38 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאש, צעיר בן 20 נעדר עבר פלילי, הושת עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים.

26. פסיקה הרלבנטית למדיניות הענישה באשר לעבירות נשק - רובה ציד (אישום 1):

ע"פ 4154/16 **דהוד נגד מדינת ישראל** [19.1.17] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע במגוון עבירות נשק, כאשר באישום הראשון הורשע בעבירות של סחר בנשק, החזקה ונשיאת נשק - שעניינו מכירת אמצעי לחימה לסוכן.

באישום השני, הרלבנטי יותר לעניינו, הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק, וכן בהחזקה ונשיאת נשק. המערער התקשר לסוכן והציע לו שימכור לו רובה ציד ואקדח, ולבסוף סוכם על מכירת רובה ציד בלבד. המערער הגיע למקום המפגש ברכב כשהוא מחזיק עמו רובה ציד מאולתר, ולא כפי שסוכם. הסוכן שילם לו סכום נמוך יותר.

בית-המשפט המחוזי קבע, כי מדובר בשתי עסקאות עצמאיות. נקבע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאישומים, שנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר. על המערער, שלחובתו עבר פלילי שאינו מכביד וישן, הושת עונש כולל של 45 חודשי מאסר בפועל.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 51038-02-17 **מדינת ישראל נגד כבהה** [7.3.18]: באישום הרלבנטי, עסקין במי שהחזיק והוביל רובה ציד תוך שהסיע תושב אזור לרשות הפלסטינית, כשאותו תושב אזור מכר לבסוף את רובה הציד לבן כפרו ברשות. בנוסף, החזיק הנאשם בסמוך לביתו 34 כדורי רובה, וכן כדור בודד לרובה ציד. באישום זה, נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 18 ל- 42 חודשי מאסר. בגין תיק שצירף, שעניינו החזקת רובה "קרל גוסטב" נקבע מתחם עונש הולם שנע מ- 8 עד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, הושת עונש כולל של 26 חודשי מאסר בפועל.

27. באשר לעבירה של החזקת נשק - רובה (אישום 2), ראו, למשל: רע"פ 4559/16 **נוסיראת נגד מדינת ישראל** [22.6.16]: המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת נשק ותחמושת בכך שהחזיק בדירתו, מעל ארון הבגדים, נשק מאולתר הדומה ל"קרל גוסטב", מחסנית ותחמושת בתוך שקית ועטופים בחולצה. בית-המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר. המבקש נעדר עבר פלילי, והוגש תסקיר חיובי. בית המשפט חרג לקולה מהמתחם עקב נסיבות אישיות של המבקש, והשית על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בית המשפט המחוזי החמיר את העונש ל- 9 חודשי מאסר בפועל, והדגיש כי מדיניות הענישה הנוהגת היא הטלת עונש מאסר בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה, כאשר במקרה זה לא היתה הצדקה לחריגה בשל שיקולי שיקום.

בקשת רשות הערעור נדחתה.

28. באשר לעבירה של קשירת קשר (אישום 3), הרי עיון בפסיקה מלמד, כי ישנם מקרים לא רבים בהם נאשם הועמד לדין או הורשע רק בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. המנעד הוא רחב, והוא תלוי, מטבע הדברים, בחומרת העבירה נושא הקשר.

ב"כ נאשם 4 היפנה לע"פ 6985/12 **אחמד נגד מדינת ישראל** [17.3.13]: המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בכך, שקשר עם אחר למכור לו אקדח תמורת סכום של 11,000 ₪. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. על המערער, שהיה כבן 21 שנים ללא עבר פלילי, הושת עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים.

ערעור על חומרת העונש נדחה.

29. באשר לעבירה של רכישת נשק - שני אקדחים (אישום 4), ראו למשל: רע"פ 1246/17 **מטר נגד מדינת ישראל** [12.3.17]: המבקש, נעדר עבר פלילי, רכש אקדח אחד ושתי מחסניות וכדורים והחזיקם בביתו. הוגש תסקיר חיובי בעניינו, ובית-משפט השלום גזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר

בעבודות שירות. בית-המשפט המחוזי קבע כי הרף התחתון צריך לעמוד על 9 חודשי מאסר, והחמיר את עונשו ל - 9 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

30. לאור נסיבות ביצוע העבירות ובחינת הפסיקה בשינויים המחוייבים, **באישום הראשון**, אני קובעת לנאשם 1 מתחם עונש הולם אשר נע בין 30 - 50 חודשי מאסר בפועל; בעניינם של נאשמים 2 ו- 3 מתחם שנע בין 9 - 20 חודשי מאסר בפועל; בעניינו של נאשם 4 מתחם שנע בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל.

באישום השני, הרלבנטי לנאשמים 1 ו- 3, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל.

באישום השלישי, הרלבנטי לנאשמים 1 - 3, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין מספר חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות ועד ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

באישום הרביעי, הרלבנטי לנאשמים 1 ו- 3, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 16 - 32 חודשי מאסר בפועל.

31. בעניינם של הנאשמים לא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום. על כן, עונשם ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40' לחוק העונשין.

32. **נאשם 1**, כבן 32, נעדר עבר פלילי, בספטמבר 2021 נולדה בתו הבכורה בעת מעצרו, והוא טרם זכה לראותה. הודה ונטל אחריות על מעשיו. בא כוחו טען, שנאשם 1 עבד כל חייו בעבודה מסודרת כמכונאי.

33. **נאשם 2** נשוי, אב לארבעה ילדים, שירת כחייל קרבי (הוא משתייך למגזר הבדואי), ואף נחשפת לתרומת אביו למדינה. ניכר, כי המעצר טלטל את המשפחה. גם הוא הודה ונטל אחריות על מעשיו. עם זאת, המדובר בנאשם היחיד בפרשה זו שלחובתו עבר פלילי בעבירות נשק, אלימות וסמים, ואת העבירות ביצע בעת שמאסר על תנאי בן 7 חודשים תלוי ועומד כנגדו.

אני דוחה את טענת הסניגור לפיה המדובר במאסר על תנאי שלא ניתן להפעלה בשל נוסחו הלא ברור. עיון בגזר-הדין (ע/2א) בת"פ (מחוזי חיפה) 31811-11-19 מיום 27.2.20 מעלה, כי הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת נשק - באקדח טעון, במחסנית ובכדורים. על הנאשם הוטל עונש מאסר בפועל בן 7 חודשים, וכן "7 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר יעבור עבירות שעניינן עבירות בנשק". המדובר בתנאי שמתייחס לסוג עבירות מוגדר, ולא יכולה להיות מחלוקת שהנאשם ביצע רצף של "עבירות בנשק" כמפורט בסעיף 144 לחוק

(לרבות בכותרת הסעיף). על כן, המדובר בתנאי חב-הפעלה.

34. **נאשם 3**, הוא בחור צעיר ללא עבר פלילי, ואכן שוכנעתי שנסיבות חייו חריגות, כאשר הוא התייתם מהוריו בילדות, ככל הנראה גדל ללא הכוונה ואף נטען ששימש דמות הורית לאחיו. נאשם 3 גם הוא לקח אחריות על מעשיו המפורטים בכתב-האישום המתוקן.

35. **נאשם 4**, נשוי ואב לשני ילדים, ללא עבר פלילי, עבד באופן מסודר כספר בטרם מעצרו, ובעקבות המעשים הפליליים עסקו נסגר. משפחתו חוותה טלטלה בעקבות מעצרו, והוא מסר על אודות תחושת הבושה שחש כלפיהם. נאשם 4 הודה גם הוא בכתב-אישום שתוקן לקולה.

36. באי-כוח הנאשמים היפנו, בצדק, למחדלי החקירה והכשלים שהתגלו בהליכים שהתקיימו לפניי במסגרת בקשה לקבלת חומרי חקירה ועתירה לגילוי ראיה. כך, למשל, כשנה לאחר הגשת כתב-האישום התגלתה מעורבות יחידת עוקבים בתיק, שלא נמסרה להגנה (גם אם בתוצרים שהופקו לא עלה דבר שהיה בו כדי לסייע להגנה); חרף הצהרות התביעה כי אין בנמצא צילומים ממערכת "עין הנץ", הרי שבדיקות נוספות העלו קיומן של תמונות רלבנטיות מתוך המערכת, ואלו הועברו לבסוף להגנה וסייעו לגיבוש ההסדר הדיוני; מירב התמלילים הועברו להגנה באיחור רב (וחלקם טרם הועברו עד ליום זה).

37. לאור האמור, מקובלת עליי הטענה שיש ליתן משקל מוגבר להודאות הנאשמים בנסיבות אלו, שכן נחסך הליך שיפוטי מורכב, כמו גם זמנם של העדים ובאי-כוח הצדדים.

38. על כן, חרף מגמת ההחמרה המתחייבת, בכוונתי לגזור עונש כולל אשר יתן ביטוי לנתונים חריגים אלו - אם כי, כמובן, עדיין נדרשת אני להעביר מסר עונשי הרתעתי ברור לנאשמים ולאחרים שכמותם. לצורך הטלת העונש הכולל אציין, כי עונשם של נאשמים 1, 3 ו- 4 יהיה בזיקה לרף התחתון של המתחמים שנקבעו תוך חפיפה משמעותית בין העונשים הראויים בגין כל אירוע, ואילו עונשו של נאשם 2 ייגזר מעל הרף התחתון של המתחם שנקבע בעניינו.

39. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לקולה ולחומרה, אני גוזרת את דינם של הנאשמים כדלקמן:

נאשם 1

45 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו: 26.1.21;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות נשק;

קנס בסך 7500 ש"ח או 75 ימי מאסר תמורתו לתשלום עד ליום 15.9.22.

נאשם 2

13 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו: 26.1.21;

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן ה - 7 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (מחוזי חיפה) 31811-11-19 מיום 27.2.20, בחופף ובמצטבר, **כך שסך הכל ישא הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו;**

12 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות נשק;

קנס בסך 5000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו לתשלום עד ליום 15.9.22.

נאשם 3

30 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו: 26.1.21;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות נשק;

קנס בסך 6000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורתו לתשלום עד ליום 15.9.22.

נאשם 4

18 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו: 11.2.21;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות נשק;

קנס בסך 5000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו לתשלום עד ליום 15.9.22.

בהעדר מחלוקת, מורה על חילוט רכב ה - BMW, מ.ר. 90-881-54, בבעלותו של הנאשם 1, אשר שימש את הנאשמים כאמצעי לביצוע העבירות.

צו להשמדת/חילוט הנשקים לשיקול-דעת המשטרה; כל החפצים האישיים שנתפסו על הנאשמים ובתוך רכב ה - BMW והרכב הנוסף - לרבות פלאפונים, יוחזרו לנאשמים.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"ב, 13 אפריל 2022, במעמד הנוכחים.